

Ana Alonso

Desafiament lunar

Il·lustracions
de Lucía Serrano

ANAYA

PESSIGUET DE SAL

Títol original: *Desafío lunar*

1a edició: març 2013

Direcció de la col·lecció: Olga Escobar

© Del text: Ana Alonso, 2012
© De les il·lustracions: Lucía Serrano, 2012
© De les fotografies de coberta: Getty Images; Nasa
© De les fotografies de les fitxes: Arxiu Anaya
© Grupo Anaya, S. A., Madrid, 2013
Juan Ignacio Luca de Tena, 15. 28027 Madrid
e-mail: anayainfantilyjuvenil@anaya.es

Disseny de coberta:
Miguel Ángel Pacheco, Javier Serrano
i Patricia Gómez

Traducció:
Paula Soriano

ISBN: 978-84-678-4158-9
Dipòsit legal: M-2445-2013

Imprés a Espanya - Printed in Spain

Reservats tots els drets. El contingut d'aquesta obra està protegit per la llei, que estableix penes de presó, multes o ambdues ensems, ultra les indemnitzacions corresponents per danys i perjudicis, per a aquells qui reproduïren, plagiarren, distribuïren o comunicaren públicament, en tot o en part, una obra literària, artística o científica, o la seua transformació, interpretació o execució artística fixada en qualsevol tipus de suport o comunicada per qualsevol mitjà sense autorització prèvia.

Ana Alonso

Desafiament lunar

Il·lustracions
de **Lucía Serrano**

ANAYA

CAPÍTOL 1

Galetes de formatge. Crec que el «recurs energètic d'emergència» seran les galetes de formatge. En el *Manual del Superheroi Modern* posa que tots els superherois hem de tindre un «recurs energètic d'emergència» especial. Ha de ser un menjar que ens agrade molt i que ens faça recuperar forces ràpidament. He estat dubtant entre el xocolate desfet (que m'encanta) i les galetes de formatge, però al final m'he decantat per les galetes de formatge. Es tracta d'un menjar per a les emergències, i és un poc difícil dur una tassa de xocolate desfet en l'uniforme de superheroi per si la necessites en cas d'emergència... Bé, jo crec que les galetes de formatge són més pràctiques.

El *Manual del Superheroi Modern* també aconsella que ens fem una pàgina web en Internet

perquè qualsevol pugui localitzar-nos en cas de necessitat. Hi hem de posar el nom complet, els superpoders més desenvolupats, les ferramentes tecnològiques que usem, les gestes principals (amb fotos dels enemics més importants) i una secció per a suggeriments i comentaris. Com que sóc menor d'edat, per a fer-me la web vaig haver de demanar ajuda a ma mare. La veritat és que ha quedat prou bé...

En la pàgina d'inici posa: «Web oficial del Superheroi Lluís», i davall hi ha una foto meua en què estic llançant un coet de color rosa i verd al meu arxienemic Noir, el malvat bruixot intergalàctic. En la part de baix, ma mare ha posat un quadre amb algunes dades importants sobre mi:

EDAT: huit anys.

COLOR PREFERIT: roig.

MENJAR PREFERIT: macarrons amb tomaca.

AFICIONS: llegir, jugar a videojocs i lluitar amb els roïns.

SUPERPODERS: braços convertibles en ferramentes de qualsevol tipus, vol amb monopatí.

TRUC PREFERIT: superbraç amb garfi.

MASCOTA: cap (de moment).

No hi he posat les galetes amb formatge, perquè podria ser una pista per als enemics sobre el meu «recurs d'emergència», de manera que he preferit posar «macarrons amb tomaca», que també m'agraden molt.

Les altres seccions també han quedat molt bé, sobretot la secció de «gestes». Hi he posat el vídeo en què vaig gravar Noir aprofitant que es va marejar i estava inconscient a terra, un dia que ens vam enfrontar en una batalla intergalàctica. És molt curiós, perquè Noir té els ulls oberts, i en cada un hi ha un remolí d'un color, una espiral que pega voltes i més voltes... Uf! Cada vegada que veig el vídeo, se'm posen els pèls de punta.

En general, jo crec que la web ha quedat magnífica. N'estic tan orgullós que cada dia entre, com a mínim, unes deu o dotze vegades en Internet per a fer una ullada i per a veure si algú m'ha deixat un comentari. Els primers dies sempre em desil·lusionava, perquè no hi havia res. Després, han començat a arribar missatges de xiquets que volen convertir-se en superherois i que em demanen consell. Jo conteste a tots el mateix: que han de buscar dins d'ells i veure si tenen algun superpoder. I, si no en tenen, que juguen a ser superherois, però sense arribar a creure-s'ho de veritat... Perquè intentar treballar de superheroi sense tindre superpoders és molt, molt, perillós.

Fa dos dies, em va arribar un missatge molt diferent a la resta:

La teua pàgina fa fàstic i els teus superpoders també. Quin superheroï de fira! La pròxima vegada que ens trobem et faré pols, nano!

El missatge estava firmat per un tal Nori, però no em podia enganyar amb aquell nom fals tan ridícul: estava clar que l'autor vertader era Noir, el meu arxienemic... Li vaig contestar i li vaig dir que l'havia descobert, i un muntó de seguidors del bloc van enviar comentaris en què el criticaven i li deien que era un covard per no haver-se atrevit a firmar amb el seu nom real.

El que està clar és que Nori (perdó, Noir) ha tornat del passat, que és on jo l'havia enviat en una de les últimes aventures. Ja m'imaginava que trobaria alguna manera de tornar al present. Nori (perdó, Noir) és molt poderós i crec que em té mania...

Però el de Noir no és el missatge més interessant que he rebut en la web. Ahir de vesprada en vaig veure un d'una xiqueta superheroïna. Em vaig posar molt nerviós, perquè és una superheroïna molt famosa en els cercles especialitzats. Li diuen Llúcia i té huit anys, com jo.

Llúcia em va escriure un missatge molt curt que deia:

*Molt de gust de conèixer-te. Et convida a passar per la meua web i a fer-te seguidor del meu bloc. Per a anar-hi, només has de clicar ací:
www.superheroinallucia.com.*

Vaig clicar l'enllaç, clar. Qui s'hi hauria resistit? La pàgina que es va obrir era d'aquelles que et deixen amb la boca oberta. Fins i tot, tenia animacions: quan hi entraves, apareixia una capa blava que tenia una «L» daurada i que surava en un cel assolellat; després, de la capa anaven eixint uns braços i unes cames enfundats en un vestit també daurat...

L'última cosa que apareixia era el cap de Llúcia. Té un cap bastant bonic, si és que et fixes en aquestes de coses: ulls verds, cabells foscos lligats en una cua de cavall, somriure triomfador... I per damunt del cap, en lletres d'or, va aparèixer un titular impressionant:

**SUPERHEROÏNA LLÚCIA
ESPECIALISTA EN CAMUFLATGE
I INVISIBILITAT**

Bé, he de reconèixer que la pàgina estava molt ben feta. Fins aquell moment, jo em sentia superior-gullós de la meua pàgina web, però la de Llúcia va fer que la meua em semblara un treball d'aficionat. I és que ho és, perquè l'hem feta entre la mare i jo. De totes maneres, no volia que Llúcia pensara que sóc un envejós, per això li vaig deixar un missatge molt amable en la secció de comentaris:

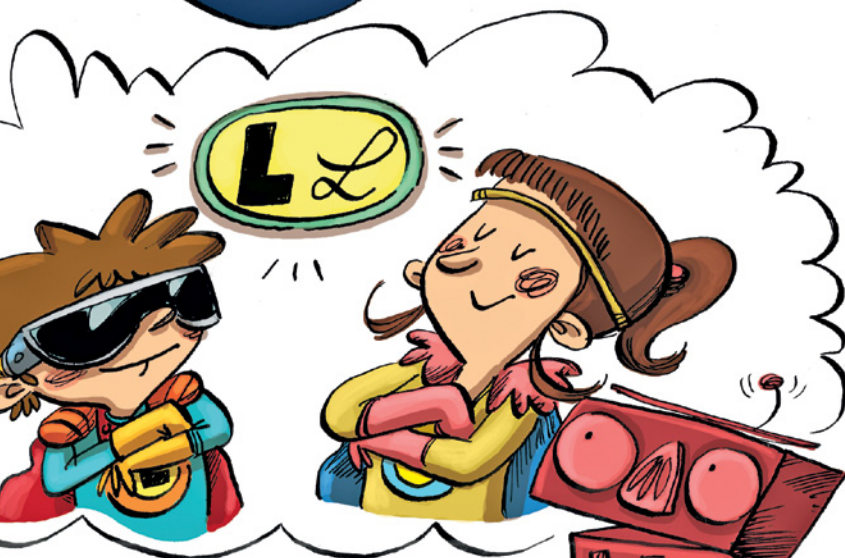

Una pàgina magnífica. Si algun dia necessites un col·laborador, recorda el meu superbraç amb garfi. Podríem formar un gran equip.

La veritat és que la idea de formar un equip se'm va ocórrer sobre la marxa. En la secció dels

arxienemics, Llúcia també tenia fotos del bruixot Noir. De veres que no sé com aquest home té temps de lluitar contra tants superherois. És increïble... I en el temps lliure, a més, es dedica a robar superordinadors quàntics i naus intergalàctiques letals!

No sé com s'ho fa, de veritat.

En fi, continue amb la història. Quan vaig eixir d'Internet me'n vaig anar a la cuina i vaig devorar mitja dotzena de galetes de formatge amb una tassa de xocolate. En acabant, em vaig menjar una poma. I em vaig quedar pensant en aquella cara que apareixia just damunt d'una capa blava amb una «L» daurada...

Però només una estona. Després, em vaig posar a jugar a un videojoc i em vaig oblidar de Llúcia.

No m'he tornat a recordar d'ella fins hui al matí, quan he entrat en la meua web i he vist un missatge molt estrany en la pàgina de comentaris. Era molt estrany per dos motius: perquè estava escrit en lletres d'or i perquè apareixia i desapareixia.

El firmava Llúcia, i el que deia era encara més estrany:

M'has dit que podíem formar un equip. Doncs ara és el moment. Auxili, Lluís! Necessite que m'ajudes. Estic atrapada a la Lluna i m'has d'ajudar a escapar.

Desafiament lunar

A Lluís, un xiquet superheroi, se li presenta una aventura nova i sorprenent: la superheroïna Llúcia està presonera a la Lluna i ell l'ha de rescatar. Però Noir, un bruixot intergalàctic, ho vol impedir de totes totes i, per això, fa que cada dia desaparega un trosset del nostre satèl·lit! Sort que Lluís compta amb l'ajuda de la seua iaia per a descobrir què s'amaga darrere dels enganys de Noir i, d'aquesta manera, dur a terme la missió.

Amb «Desafiament lunar» aprendràs...

A distingir les fases de la Lluna i saber quina relació tenen amb la rotació de la Terra.

PESSIGUET DE SAL

Per a fer més gustosa la lectura!

A partir de 8 anys

1589405